

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

5 V. per huiusmodi sanctificationem adepta fuerit plenitudinem omnium
gratiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

(inquam) hoc demus, nihilominus proles sic concepta per seminale generationem ex vi conceptionis esset obnoxia originali peccato: tum quia hoc potissimum transfunditur ex vi paterni seminis: tum etiam quia simpliciter trahitur ex peccato Adæ per naturalem originem ab illo ductam.

Non vero pendet ex sanctitate, aut perfectione proximi parentis, ut latè docet Augustinus libro de peccato originali, capit. 33. & libr. 1. de nuptijs, cap. 26. & lib. 2. cap. 27. & ideo non video, quomodo propriè auferri possit fomes in ordine ad naturæ corruptionem, quantumvis extinguatur in ordine ad personam. Quod satis probabiliter docuit Albert. in 3. d. 3. quæst. 6. negans fuisse extinctum fomitem in Virgine, respectu corruptionis naturæ. Quod verum esse existimo quantum ad communem legem generandi filium in originali peccato, si ex humano semine illud conciperet, quamquam, quoad proprium sensum inordinatæ concupiscentiæ, quæ propriè nomen fomitis meretur, omnino illi fuerit subiacus, ut dicemus.

Tertia sententia à D. Tho. relata est, in prima sanctificatione fuisse Virgini fomitem extinctum, quæ illi etiam non placet. Quarta, quam eligit est, in prima sanctificatione fuisse ligatum, in secunda verò, id est, in conceptione filij fuisse extinctum. Sed hæc D. Tho. sententia habet magnam difficultatē, quam statim disputabimus. Solutiones argumentorum non indigent expositione.

ARTICVLVS IX.

Virum per huiusmodi sanctificationem fuerit conscuta, ut nunquam peccaret.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod per sanctificationem in vtero non fuerit Beata Virgo præseruata ab omni peccato actuali. Quia ut dictum est, post primam sanctificationem fomes peccati remansit in Virgine. Motus autem fomitis etiam rationem præueniat, est peccatum veniale, licet lenissimum: ut August. dicit in lib. de Trinit. Ergo in B. Virgine fuit aliquod peccatum veniale.

2. Præterea. Super illud Luc. 2. Tuam ipsius animam pertransibit gladius, dicit August. in q. veteris & noui Testamenti, quod B. Virgo in morte Domini stupore quodam dubitauit. Sed dubitare de fide peccatum est. Ergo B. Virgo non fuit præseruata immuni ab omni peccato.

3. Præterea Chrysost. super Matth. exponens illud, Ecce mater tua, & fratres tui foris stant, querentes te, dicit. Manifestum est, quod solum ex vana gloria hoc faciebant. Et Ioan. 2. super illud. Vinum non habent, dicit idem Chrysostomus, quod volebat illis ponere gratiam, & seipsam clariorem in facere per Filium: & fortassis quid humanum patiebatur, Ioan. circa quemadmodum & fratres eius dicentes. Manifesta te ipsum mundo. Et post pauca subdit. Nondum enim, quam oportebat, de eo opinionem habebat. Quod totum constat esse peccatum. Ergo B. Virgo non fuit præseruata immuni ab omni peccato.

Sed contra est, quod August. dicit in lib. de natu. & grat. de sancta Virgine Maria propter honorem Christi, nullam prorsus, cum de peccatis agitur, habere volo questionem. Inde enim scimus, quod ei plus gratia collatum fuerit ad vincendum ex omni parte peccatum, quod concipere ac parere meruit eum, quem constat nullum habuisse peccatum.

Respondet dicendum quod illos, quos Deus ad aliquod eligit, ita preparat & disponit, ut ad id, ad quod eliguntur, inueniantur idonei, secundum illud secunda ad Corinth. 3. Idoneos nos fecit ministros noui Testamenti. Beata autem

A Virgo fuit electa diuinitus, ut esset mater Dei: & ideo non est dubitandum, quin Deus per suam gratiam eam ad hoc idoneam reddiderit, secundum quod Angelus ad eam dicit, Inuenisti gratiam apud Deum, ecce concipies, &c. Non autem fuisse idonea mater Dei, si peccasset aliquando: tum quia honor parentum redundat in prolem, secundum illud Proverb. 17. Gloria filiorum, patres eorum: unde & per oppositum, ignominia matris ad filium redundat: tum etiam, quia singularem affinitatem habuit ad Christum, qui ab ea carnem accepit, dicitur autem secunda ad Corinth. 6. Quæ conuentio Christi ad Belial? tum etiam, quia singulari modo Dei filius, qui est Dei sapientia, in ipsa habitauit: non solum in anima, sed etiam in vtero. Dicitur autem Sap. 1. In maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Et ideo simpliciter fatendum est, quod Beata Virgo nullum actuale peccatum commisit, nec mortale, nec veniale: ut sic in ea impleatur, quod dicitur Can. 4. Tota pulchra es amica mea & macula non est in te.

Ad primum ergo dicendum, quod in beata Virgine post sanctificationem in vtero remansit quidem fomes peccati, sed ligatus: ne scilicet prorumperet in aliquem motum inordinatum, qui rationem præueniret. Et licet ad hoc operaretur gratia sanctificationis: non tamen ad hoc sufficiebat: alioquin virtute illius gratia hoc ei fuisset præstitum, ut nullus motus posset esse in sensualitate eius, nisi ratione præuentus: & sic fomes non habuisset, quod est contra supra dicta. Unde oportet dicere, quod complementum illius ligationis fuit ex diuina providentia, quæ non permittebat aliquem motum inordinatum ex fomite provenire.

C Ad secundum dicendum, quod illud verbum Simeonis, Hom. 18 in Origenes, & quidam alij doctores exponunt de dolore, quem passa est in Christi passione. Ambrosius autem per gladium dicit significari prudentiam Mariæ, non ignaram myst. rij celestis: vinum est enim verbum Dei & validum, in & acutum omni gladio acutissimo. Quidam vero per gladium dubitationem intelligunt. Quæ tamen non est intelligenda dubitatio infidelitatis, sed admirationis & discussionis. Dicit enim Basilii in Epistola ad Optimum, quod beata Virgo assistens cruci, & aspiciens singula post testimonium Gabrielis, post ineffabilem diuine conceptionis notitiam, post ingentem miraculorum ostensionem animo fluctuabat, ex vna scilicet parte videns eum pati abiectionem, & ex alia parte considerans eius miracula.

Ad tertium dicendum, quod in verbis illis Chrysostomus excessit. Possunt tamen exponi, ut intelligatur in ea Dominum cohibuisse non inordinatum inanis gloriae motum quantum ad ipsam, sed id, quod ab alijs posset estimari.

COMMENTARIVS.

Respondet D. Tho. affirmative. Quam conclusionem efficacissimè probat in corpore articuli, & aded clarè, ut nulla expositione indigeat. De quibusdam verò sanctorum testimonijs, quæ in solutionibus argumentorum explicat, dicemus latius in disputatione sequenti.

ARTICVLVS V.

Virum beata Virgo per huiusmodi sanctificationem adepta fuerit plenitudinem omnium gratiarum.

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod beata Virgo per sanctificationem in vtero, non obtrinuisset gratia plenitudinem, siue perfectionem. Hoc enim videtur